

ségen kívül a közönséges munkások és napszámosok körén felül emeli, a társulat gépészét joggal a törvény idézett szakaszában említett altisztnek kell tekinteni.

Az altisztek illetményei után pedig a fentidézett törvényes rendelkezés alapján a nyugtatóványi illetéket jogosan követelik.

Kamatilleték. (3700 1926. P. M. II. fejezet.) (Közigazgatási Bíróság 7246 1928. P. szám.) A kamatilleték követelhetésének jogalapja hiányzik. A hivatkozott 3700,1926. számú rendelet II. fejezete: a hitelüzletekkel keresetszerűen foglalkozók részéről kifizetett kamatok illetékkötelezettségéről, szól és az 5. §. szövege is, a felírásnak megfelelően a hitelüzletekkel idegen pénz kezelésével és gyümölcsöztetésével keresetszerűen foglalkozóknál kezelés vagy gyümölcsöztetés végett elhelyezett vagy bármely jogügylettel átvett tőkék után kifizetett kamatok illetékkötelezettségét állapítja meg, — tehát, bár az alany magánszemély is lehet, ha keresetszerűen foglalkozik az alábbi ügyletekkel, az illeték azonban csak azon ügyletekből folyó kamatokra van korlátozva, amellyel a keresetszerű foglalkozó magához a fenti célból tőkét szív fel és így azon ügyletek, amelyekkel maga kap kamatot, illeték alá nem esnek. Az illeték tárgya a fenti alanyoknál csak az adótt (kifizetett) és nem a saját tőke után kapott (bevételezett) kamat.

Marhalevélilletéssel kapcsolatos pénzbüntetés nem róható ki egyetemlegesen a kiállító hivatalos közeg és a lerovára kötelezett ellen. (Közigazgatási Bíróság 9003/1928. P. szám.) Minden büntetés a tettesekre egyénileg, külön-külön szabandó ki, mert a büntetés nagysága a tettesek vétkességének a fokához igazodik. Ennélfogva pénzbüntetést sem lehet több személyre egy összegben kiszabni, s nem lehet a többi tettet ugyanazon pénzbüntetésért egyetemlegesen felelőssé tenni.

Az 1920:XXIV. t.-c. 6. §. 8. bekezdésében nincs kimondva ezzel ellenkező jogszabály,

mert ott is csak arra van rendelkezés, hogy a marhailleték lerovása kötelezettségének elmulasztásából származó kihágás miatt úgy az, aki a lerovás iránti kötelezettségét megszegi, mint a marhalevél kiállításával megbízott hivatalos személy pénzbüntetéssel büntetendő.

A kir. adóhivatal az itt szóbanforgó pénzbüntetést egy összegben, egyetemleges kötelezettséggel, de elsősorban a marhalevelet kiállító hivatalos közeg, s csak másodsorban állapította meg panaszos ellen.

Ez a kiszabás a fentiek szerint helytelen.

s a panaszos az így kiszabott pénzbüntetésért egyetemleges fizetési kötelezettség címén nem felelős.

De a fennforgó körülményekre tekintettel, panaszosra külön se talál a kir. közigazgatási bíróság pénzbüntetést kiszabandónak.

Mert azt a kihágást, hogy a marhalevelet kisebb illetékű űrlapra állította ki, mint amilyenre az állatnak a marhalevéiben is kitüntetett korára való tekintettel, kiállítani kellett volna, egyedül az ezt kiállító hivatalos közeg követte el, tehát azért csak őt lehet pénzbüntetéssel sújtani.

Ajándékozási illeték közös tulajdonrészekre kölcsönösen engedett haszonélvezet esetében. (Közigazgatási Bíróság 3454/1929. szám.) A panaszolt illetékek a panaszosok terhére ajándékozási illeték címén azért szabattak ki, mert a panaszosok az általuk fele-fele részben megvásárolt ingatlanokra egymás javára kölcsönösen megengedték az életfogytiglani haszonélvezeti jog bekebelezését. Ezen bekebelezési engedély alapján a panaszosok között az a helyzet állott elő, hogy az általuk közösen megvett ingatlanoknak fele-fele részben telekkönyvi tulajdonosai lettek, de a tulajdonjog alapján tényleg mit sem birtokolhattak, ellenben mindegyik társ javára a másik társ illetőségére történt haszonélvezeti jog bekebelezése alapján mindegyik szerzőtárs a felerésznyi ingatlant vehette birtokba, vagyis ugyanaz a helyzet állott elő, mintha a panaszosok között a haszonélvezet kölcsönös átruházása meg sem történt volna. E tényállás alapján a bíróság elfogadhatónak találta a panaszosoknak ama védekezését, hogy a szerződésnek a haszonélvezet kölcsönös átruházására vonatkozó kikötése nem fedi az ő szerződésbeli akarataikat és hogy a panaszosok valódi szerződésbeli akarata csak arra irányult, hogy bármelyik szerzőtárs netáni elhalálozása esetén a másik szerzőtárs felerésznyi illetőségét holtáig haszonélvezhesse. E bíróság által elrendelt bizonyítási eljárás során beszerzett telekkönyvi kivonat igazolása szerint a panaszosok az általuk közösen szerzett ingatlant az 1926. évi augusztus hó 26-án kelt adásvételi szerződéssel eladták G. J. budapesti lakosnak és ez alkalomból a javukra kölcsönösen bekebelezett haszonélvezeti jog is töröltetett. Minthogy az előadottakból nyilvánvaló, hogy a felek szerződési akarata az volt, hogy haszonélvezeti jogot csak a túlélő szerződő fél javára biztosítsák, mert a közös tulajdonjog alapján az ingatlant már amúgyis közösen használhatták és minthogy nyilvánvaló, hogy a közösen szerzett ingatlanoknak eladása és ezzel kapcsolatban a kölcsönös haszonélvezeti jognak is bekövetkezett törlése folytán a panaszosoknak a kiszabás alapjául szolgált szerződésben foglalt kölcsönös haszonélvezetre vonatkozó megállapodás tökéletesen és végkép oly módon szűnt meg, hogy a